

[Behnke]

af statstilskud og andre skatteyderfinansierede indtægter.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Til fru Birte Weiss, der rejste et spørgsmål om det kommunale selvstyre, vil jeg godt sige, at det netop er et udtryk for respekt for det kommunale selvstyre, at et tema, der bliver taget op i Folketinget, hvor vi træffer en beslutning, der drejer sig om hele den statslige sektor, tager vi nu forhandlinger om med kommuner og amter for at se, om de ikke synes, det er rimeligt, at de samme regler skal gælde i kommuner og amter. Det er netop respekt for det kommunale selvstyre og det forhandlingsmønster, som vi har opbygget med kommunernes og amternes organisationer.

Jeg skal nok lige af hensyn til fru Birte Weiss præcisere, at cirkulæret af 10. januar 1990 drejer sig om statsmidler til personalekantiner m.v. Jeg skal også nok lige nævne, at § 4 siger, at »nærværende cirkulæres bestemmelser forudsættes iværksat, så snart eksisterende kontraktlige eller andre forpligtelser tillader det.« Med et forbehold må, som det fremgår af § 1, »statslige institutioner ikke anvende statslige midler til drift eller indkøb for personalekantiner m.v. og spisepladser for personalet ud over de forpligtelser, der med udgangspunkt i gældende arbejdsmiljøregler og disses sædvanlige anvendelse påhviler arbejdsgivere.« Jeg kan orientere fru Birte Weiss om, at der mig bekendt ikke har været nogen dispensationsansøgninger vedrørende personalekantiner.

For så vidt angår hr. Jes Lundes spørgsmål betyder minister jo tjener, og det vil sige, at man skal forsøge at svare på folketingsmedlemmers spørgsmål, men det omfatter altså ikke ministres private gøremål, før de blev ansat i deres job som minister. Derfor beder jeg om forståelse for, at jeg ikke svarer på det af hr. Jes Lunde stillede spørgsmål.

Så siger hr. Behnke – både i starten og slutningen af sit indlæg – at det, Fremskridtspartiet vil, er, at kantinecirkulæret gælder for hele den offentlige sektor. Derfor er det faktisk en lidt mærkelig ting at komme med en delvis genfremsettelse af et lovforslag fra 18. februar 1983 med dertil hørende rimelig mærkværdige bemærkninger. Det ville have været meget simplet at lave et lovforslag, der simpelt hen hed, at de i Finansministeriets cirkulære af 10. janu-

ar 1990 gældende regler også skal omfatte amter og kommuner. Det havde været en helt anden sag. Så kunne vi have diskuteret, om vi i Folketinget skulle lovgive om sådan noget, eller om vi skulle forhandle sådan noget med amter og kommuner. Så var vi sluppet for al den diskussion, der er foranlediget af genoptrykket af disse lidt specielle bemærkninger.

Jeg vil godt sige meget klart, at jeg synes, det var en fejl, da Folketinget i sin tid besluttede, at man ikke kunne byde på tobak. Jeg er ikkeryger, så det er ikke af hensyn til mig selv, men jeg synes, det var en fejl. Det er klart, at når det blev besluttet, bliver det også overholdt, selv om det var en forkert beslutning.

Så siger hr. Behnke, at Fremskridtspartiet også vil overholde arbejdsmiljøreglerne. Konsekvensen af hr. Behnkes forslag er, at arbejdsmiljøreglerne ikke kan overholdes, og også af den grund er forslaget som sådant forkert. Der er ikke sammenhæng mellem den af hr. Behnke erklærede hensigt og så det lovforslag, der er fremsat. Det siger jeg i al stilfærdighed.

Vi afviser forslaget. Vi vedstår cirkulæret af 10. januar 1990, og vi forhandler med amter og kommuner om en udbredelse af cirkulærets anvendelsesområde til også at omfatte amter og kommuner.

Birte Weiss (S):

Finansministeren besvarede mit spørgsmål ved at henvise til § 4. Det er da rigtigt, at der i det står, at man skal iværksætte cirkulærets bestemmelser, så snart eksisterende kontraktlige eller andre forpligtelser tillader det. Så langt er vi enige. Men betyder det, at den eneste grund til, at man i en række ministerier endnu ikke har fået igangsat cirkulærets bestemmelser, er, at man er bundet kontraktligt, og at en igangsættelse af det vil ske omgående, så snart man ikke mere har nogen kontraktlige vilkår, der forbyder det? Hvis ministerens svar skal forstås på den måde, er det tilfredsstillende. Hvis det ikke var sådan, det skulle forstås, mener jeg, at det kræver nærmere forklaring.

Så vil jeg i øvrigt godt høre, om der er mulighed for dispensationsansøgninger; det er ikke nævnt i cirkulæret, og for god ordens skyld synes jeg så også, at ministeren skal bekræfte over for Folketinget, at der i hvert fald under ingen omstændigheder har været tale om, at man i Statsministeriet eller andre ministerier har bevilget sig selv dispensation uden ansøgning.